

vendigvis må indgå et element af individuelt skøn.

Jeg mener ikke, at man ud fra opgørelsen fra Told- og Skatteregion Vejle kan udlede, at kommunerne generelt ikke administrerer i overensstemmelse med reglerne.

Spm. nr. S 1623

Til indenrigsministeren (7/3 96) af:

Søren Søndergaard (EL):

»Vil ministeren oplyse, hvor mange tvangsmæssige udvisninger der har været inden for de seneste to år til Libanon, og i hvor mange af disse tilfælde der har været problemer, som har medført, at de pågældende udviste ikke har kunnet afleveres, og hvad de konkrete grunde til dette i givet fald har været?«

Svar (21/3 96)

Indenrigsministeren (Birte Weiss):

Rigspolitiet har oplyst, at det fremgår af oplysninger fra Udlændingeregisteret og Rigspolitiets manuelle statistikker over tvangsmæssige udsendelser, som har været ført siden den 1. maj 1994, at antallet af tvangsmæssige udsendelser til Libanon har været således:

Periode	Antal personer
1. maj 1994–31. december 1994	115
1. januar 1995–31. december 1995	90
1. januar 1996–31. januar 1996	14
I alt	219

Tallene omfatter såvel libanesiske statsborgere som statsløse palæstinensere med Libanon som 1. asylland.

Rigspolitiet fører ikke en særskilt statistik over udsendelser, hvor de udsendte nægtes indrejse i hjemlandet. En umiddelbar gennemgang af den foreliggende manuelle statistik over tvangsmæssige udsendelser sammenholdt med oplysninger fra Udlændingeregisteret viser dog,

at de libanesiske myndigheder siden maj 1994 har nægtet at modtage 17 personer, som er forsogt tvangsmæssigt udsendt fra Danmark. De libanesiske myndigheder har senere accepteret at tilbagetage 8 personer, der er blevet udsendt til Libanon. 4 personer har af de libanesiske myndigheder fået tilsagn om udstedelse af hjemrejsedokumenter, hvorefter en ny udsendelse vil finde sted. 2 personer er meddelt opholdstilladelse i Danmark. Endelig forhandles der fortsat i 3 sager med de libanesiske myndigheder om tilbagetagelse.

Baggrunden for, at de libanesiske myndigheder i de konkrete tilfælde ikke har villet tillade de pågældende at indrejse, har været de libanesiske myndigheders tvivl om de pågældendes tilhørsforhold til Libanon.

Spm. nr. S 1656

Til justitsministeren (11/3 96) af:

Søren Søndergaard (EL):

»Vil ministeren under henvisning til ministerens besvarelse af spørgsmål nr. 88 (Retsudvalget alm. del – bilag 419) oplyse, hvilket konkret indhold ordene »antages«, »varigt« og »væsentligt« i besvarelsens andet afsnit i denne sammenhæng dækker over?«

Begrundelse

Der henvises til andet afsnit af ministerens besvarelse, der har følgende ordlyd: »Jeg kan oplyse, at målgruppen for tilbudet om sexologisk behandling er domfældte, ofte forvaringsdømte, der har begået alvorlig sædelighedskriminalitet, og om hvem det antages, at en behandling varigt vil nedsætte risikoen for ny ligeartet kriminalitet væsentligt.«

Svar (21/3 96)

Justitsministeren (Bjørn Westh):

Anstalten ved Herstedvester har præciseret, at målgruppen for tilbudet om sexologisk behandling er personer, ofte forvaringsdømte, der har begået alvorlig sædelighedskriminalitet, og om hvem det ud fra den viden, man har i dag, vurderes, at en behandling vil nedsætte risikoen for